

Výrok

Článek 27 první pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro síť a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) a čl. 16 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) musí být vykládány tak, že taková zákonná povinnost získat povolení týkající se sazeb za služby hlasové telefonie pro koncové uživatele poskytované podniky, které mají na tomto trhu dominantní postavení, jaká je stanovena v § 25 zákona ze dne 25. července 1996 o telekomunikacích (Telekommunikationsgesetz), zavedená vnitrostátní právní úpravou, která předcházela novému předpisovému rámci vyplývajícímu z uvedených směrnic, jakož i správní akty potvrzující tuto povinnost musí být dočasně zachovány.

(¹) Úř. věst. C 212, 2.9.2006.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. prosince 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Ursula Voß v. Land Berlin

(Věc C-300/06) (¹)

(Článek 141 ES — Zásada stejné odměny pracovníků a pracovníc — Úředníci — Práce přesčas — Nepřímá diskriminace pracovníc zaměstnaných na částečný úvazek)

(2008/C 22/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ursula Voß

Žalovaná: Land Berlin

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesverwaltungsgericht (Německo) – Výklad článku 141 Smlouvy o ES – Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých jak pracovníci na plný úvazek, tak pracovníci na částečný úvazek pobírají za hodiny práce přesčas nižší odměnu, než je odměna, jakou pobírají za hodiny běžné pracovní doby – Nižší odměna učitelky, která je úřednicí pracující na částečný úvazek, avšak přesčas, než je odměna, kterou by pobírala, kdyby odpracovala stejný počet

hodin v rámci zaměstnání na plný úvazek – Nepřímá diskriminace pracovníc

Výrok

Článek 141 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě v oblasti odměňování úředníků, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která jednak definuje hodiny práce přesčas odpracované jak úředníky zaměstnanými na plný úvazek, tak úředníky zaměstnanými na částečný úvazek jako hodiny, které tito úředníci odpracují nad rámec své individuální pracovní doby, a jednak stanoví za tyto hodiny nižší sazbu odměny, než je hodinová sazba odměny za hodiny odpracované v rámci individuální pracovní doby, takže úředníci zaměstnaní na částečný úvazek jsou odměňováni méně než úředníci zaměstnaní na plný úvazek, co se týče hodin, které odpracují nad rámec své individuální pracovní doby a až do výše počtu hodin, které je povinen odpracovat úředník zaměstnaný na plný úvazek v rámci své pracovní doby, v případě, že:

— mezi všemi pracovníky podléhajícími uvedené právní úpravě je dotčen značně vyšší procentní podíl žen než mužů

a

— rozdílné zacházení není odůvodněno objektivními faktory prostými jakékoliv diskriminace na základě pohlaví.

(¹) Úř. věst. C 96, 22.4.2006.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. listopadu 2007 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil – Španělsko) – Alfredo Nieto Nuño v. Leonci Monlleó Franquet

(Věc C-328/06) (¹)

(Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Článek 4 odst. 2 písm. d) — Ochranné známky „obecně známé“ v členském státě ve smyslu článku 6bis Pařížské úmluvy — Známost ochranné známky — Zeměpisný rozsah)

(2008/C 22/17)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil

Účastníci původního řízení

Žalobce: Alfredo Nieto Nuño

Žalovaný: Leonci Monlleó Franquet